YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2006 *

Asiassa T-439/04,

Eurohypo AG, kotipaikka Eschborn (Saksa), edustajinaan asianajajat M. Kloth ja C. Rohnke, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään A. von Mühlendahl ja J. Weberndörfer,

vastaajana,

jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 6.8.2004 tekemästä päätöksestä (asia R 829/2002-4), joka koski sanamerkin EUROHYPO rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili ja O. Czúcz,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.11.2004 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 23.2.2005 toimitetun vastauskirjelmän,

ottaen huomioon 26.10.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Deutsche Hypothekenbank Frankfurt-Hamburg AG, josta on sittemmin tullut Eurohypo AG, jätti 30.4.2002 yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) perusteella, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki EUROHYPO.

3 Palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 36, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta:

"Rahatalousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, rahatalouspalvelut, rahoituspalvelut, rahoitusanalyysit, investoinnit, vakuutustoiminta."

4 Tutkija hylkäsi hakemuksen 30.8.2002 tekemällään päätöksellä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja 7 artiklan 2 kohdan perusteella.

5 Kantaja valitti 30.9.2002 tutkijan päätöksestä ja perusteli valituksensa 30.12.2002 jättämässään kirjelmässä.

6 Neljäs valituslautakunta hyväksyi valituksen osittain 6.8.2004 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) ja kumosi tutkijan päätöksen seuraavien palvelujen osalta: "rahoitusanalyysit, investoinnit, vakuutustoiminta". Sen sijaan se hylkäsi valituksen muiden luokkaan 36 kuuluvien palvelujen osalta, jotka ovat "rahatalousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, rahatalouspalvelut, rahoituspalvelut". Valituslautakunta katsoi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaan viitaten lähinnä, että sanamerkki EUROHYPO kuvailee näitä viimeksi mainittuja palveluja. Se lisäsi, että tämä pätee joka tapauksessa saksankielisissä maissa ja että tämä riittää asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti suojan epäämiseen.

Se katsoi myös, että osatekijät euro ja hypo sisältävät välittömästi ymmärrettävissä olevan viittauksen edellä mainittujen viiden palvelun ominaisuuksiin ja että näiden kahden osatekijän yhdistäminen yhdeksi sanaksi ei tee tavaramerkistä vähemmän kuvailevaa.

Asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen sikäli kuin siinä hylättiin sen tekemä valitus

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 SMHV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

9 Kantaja esittää kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen rikkomista ja toinen saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista.

Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen rikkomista koskeva ensimmäinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

10 Kantajan mukaan asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke, jossa säädetään, että "[SMHV] tutkii asiasisällön viran puolesta", merkitsee, että tosiseikat on tutkittava riittävän perusteellisesti, jotta SMVH voi määrittää varmasti, ovatko asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa tarkoitetut perusteet este tavaramerkin rekisteröinnille. SMHV:llä ei kantajan mukaan ole mitään harkintavaltaa asiassa, ja rekisteröintipäätös perustuu sidottuun harkintaan. Näin ollen kun hylkäysperusteita ei ole, hakijalla on kantajan mukaan oikeus rekisteröintiin, ja tämä oikeus perustuu siihen, että teollis- ja tekijänoikeudet, joihin tavaramerkkioikeus kuuluu, ovat perusoikeus, joka tunnustetaan Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EYVL C 364, s. 1; jäljempänä perusoikeuskirja) 17 artiklan 2 kohdassa.

11 Käsiteltävänä olevassa asiassa valituslautakunta tukeutui kantajan mukaan yksinomaan käsitykseensä hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kahdesta osatekijästä eli eurosta ja hyposta, eikä tämä tutkimus ollut sen mukaan tyhjentävä, joten sen perusteella ei voitu arvioida asianmukaisesti yleisön käsitystä sanamerkistä EUROHYPO.

12 Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä rajoitutaan kantajan mukaan toteamuksiin, jotka koskevat erillisiä osatekijöitä euro ja hypo, mutta siinä ei ole mitään tosiseikkoja koskevaa toteamusta kokonaisnimityksen eurohypo kuvailevuudesta. Jos valituslautakunta olisi tehnyt Internet-haun, se olisi kantajan mukaan todennut, että tämä kokonaisnimitys ei esiinny kuvailevana nimityksenä, vaan sillä viitataan aina kantajan yritykseen. Se esittää kannekirjelmänsä liitteenä 100 ensimmäistä tulosta,

jotka koskevat sanaa eurohypo, niistä 10 000:stä, jotka Internetistä löytyivät, osoittaakseen, että tätä merkkiä ei käytetä kyseessä olevien rahatalouspalvelujen kuvailemiseen.

13 Kantajan mukaan SMHV ei lisäksi ole osoittanut, että kohdeyleisö ei pidä tavaramerkkiä EUROHYPO alkuperän osoittajana.

14 SMHV:n mukaan asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ei täsmennetä tapaa, jolla tosiseikkoja on tutkittava. Kun on kyse sanamerkeistä, SMHV:n on sen mukaan otettava huomioon se, miten yleisö tai se osa yleisöstä, jolle tavaramerkki on suunnattu, sen tavanomaisesti ymmärtää, eikä sen ole tarpeen tutkia perusteellisemmin, voidaanko tavaramerkin rekisteröitävyys sulkea pois, kun otetaan huomioon se, miten kyseinen sana tavanomaisesti ymmärretään. Sen mukaan käsiteltävänä olevassa asiassa oli selvästi näin.

15 Perusoikeuskirjaan perustuva teollis- ja tekijänoikeus ei sen mukaan lisäksi ole ehdoton oikeus, ja asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa vahvistetut rekisteröinnin hylkäysperusteet rajoittavat tätä oikeutta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

16 Kantaja väittää lähinnä, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä, jossa säädetään, että "menettelyssä [SMHV] tutkii asiasisällön viran puolesta", koska valituslautakunta ei sen mukaan tutkinut tosiseikkoja tyhjentävästi.

17 Oikeuskäytännön mukaan tavaramerkkien alalla toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tutkimuksen on oltava tiukka ja kattava, jotta vältetään tavaramerkkien perusteeton rekisteröinti. Oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon vuoksi on siis varmistauduttava siitä, että tavaramerkkejä, joiden käyttö voitaisiin riitauttaa menestyksekkäästi tuomioistuimissa, ei rekisteröidä (ks. jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) osalta asia C-104/01, Libertel, tuomio 6.5.2003, Kok. 2003, s. I-3793, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ei kuitenkaan täsmennetä, millä tavoin SMHV:n on tutkittava tosiseikat.

19 Sitä, voidaanko merkki rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi, on arvioitava yksinomaan yhteisön asiaa koskevan lainsäädännön nojalla, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuimet ovat sitä tulkinneet. On näin ollen riittävää, että valituslautakunta on soveltanut päätöksenteossaan kuvailevuuden arviointiperustetta sellaisena kuin sitä tulkitaan oikeuskäytännössä, ilman, että sen olisi pitänyt esittää tästä näyttöä (asia T-289/02, Telepharmacy Solutions v. SMHV (TELEPHARMACY SOLUTIONS), tuomio 8.7.2004, Kok. 2004, s. II-2851, 54 kohta ja asia T-19/04, Metso Paper Automation v. SMHV (PAPERLAB), tuomio 22.6.2005, Kok. 2005, s. II-2383, 34 kohta).

20 Käsiteltävänä olevassa asiassa valituslautakunta analysoi osatekijöiden euro ja hypo merkitystä saksalaiskuluttajalle ja yhdyssanan eurohypo mahdollisia merkityksiä (riidanalaisen päätöksen 13–16 kohta). Toteamus siitä, että riidanalaisen päätöksen perusteluissa ei ole viittauksia täydentäviin hakuihin eli esimerkiksi kuvaukseen Internet-haun tuloksista, ei voi riittää sen osoittamiseen, että valituslautakunta olisi korvannut kohdeyleisön tulkinnan kyseisestä sanasta omalla tulkinnallaan. Se, että

valituslautakunta, vakuututtuaan riittävästi osatekijöiden euro ja hypo sekä sanan eurohypo kuvailevuudesta rekisteröinnin evätäkseen, päätti olla tekemättä täydentäviä hakuja, ei riko asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä.

21 Lisäksi teollis- ja tekijänoikeuksien perustavanlaatuisuuden osalta, mikä kantajan mukaan ilmenee perusoikeuskirjan 17 artiklan 2 kohdasta, jossa todetaan, että "teollis- ja tekijänoikeudet turvataan", on riittävää todeta, että tämä oikeus ei ole ehdoton ja että yhteisön tavaramerkki on olemassa erityisesti niissä puitteissa, jotka asetetaan asetuksen N:o 40/94 4 artiklassa yhdessä sen 7 ja 8 artiklan kanssa.

22 Lisäksi mitä tulee kantajan kannekirjelmänsä liitteenä esittämiin Internet-haun tuloksiin, on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tutkia uudelleen tosiseikkoja siinä ensimmäistä kertaa esitettyjen todisteiden valossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt tosiseikat, joita ei ole aiemmin esitetty SMHV:ssä, on hylättävä (ks. vastaavasti asia T-237/01, Alcon v. SMHV – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), tuomio 5.3.2003, Kok. 2003, s. II-411, 61 ja 62 kohta, joka pysytettiin muutoksenhaussa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-192/03 P, Alcon v. SMHV, 5.10.2004 antamalla määräyksellä, Kok. 2004, s. I-8993; asia T-128/01, DaimlerChrysler v. SMHV (etusäleikkö), tuomio 6.3.2003, Kok. 2003, s. II-701, 18 kohta; asia T-129/01, Alejandro v. SMHV – Anheuser-Busch (BUDMEN), tuomio 3.7.2003, Kok. 2003, s. II-2251, 67 kohta; asia T-85/02, Díaz v. SMHV – Granjas Castelló (CASTILLO), tuomio 4.11.2003, Kok. 2003, s. II-4835, 46 kohta ja asia T-57/03, SPAG v. SMHV – Dann ja Backer (HOOLIGAN), tuomio 1.2.2005, Kok. 2005, s. II-287, 20 kohta).

23 Lopuksi kantajan väitteet, jotka koskevat valituslautakunnan arviota kohdeyleisön mielipiteestä sanamerkin EUROHYPO kuvailevuuden tai erottamiskyvyn osalta, on suunnattu riidanalaisen päätöksen perustelujen oikeellisuutta vastaan. Niitä on näin ollen tarkasteltava toisen kanneperusteen tutkimisen yhteydessä.

24 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista koskeva toinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

25 Kantaja huomauttaa ensiksi, että valituslautakunta perusti hylkäyspäätöksensä yksinomaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaan.

26 Kantajan mukaan valituslautakunta katsoi perustellusti, että osatekijät euro ja hypo voivat aiheuttaa assosiaatioita Euroopan valuuttaan ja sanaan Hypothek (hypoteekki), mutta se jätti huomiotta näiden kahden osatekijän muut mahdolliset merkitykset. Euro ei näin ollen viittaa sen mukaan yksinomaan Euroopan unionin valuuttaan, vaan se on myös lyhennelmä sanasta Eurooppa esimerkiksi lentokoneen nimessä Euro-fighter tai kantajan yhden yhtiön toiminimessä Eurohypo Europäische Hypothekenbank der Deutschen Bank AG. Osatekijä hypo ei kantajan mukaan liity välttämättä sanaan Hypothek, vaan se tulee kreikasta, minkä osoittavat saksalaissanat Hypothese (hypoteesi), Hypotenuse (hypotenuusa), Hypochonder (hypokondrinen) ja Hypozentrum (hyposentrumi). Lisäksi kiinteään omaisuuteen liittyvä velvoite on sen mukaan Grundschuld (kiinteistövelka). Lyhennys hypo ei sen mukaan ole saksalaisyleisön mielestä tavanomainen toisin kuin sellaiset muut lyhenteet kuin Disco Discothekille (disko) tai Auto Automobilille (auto).

27 Kantaja väittää lisäksi, että sanamerkki EUROHYPO ei kokonaisuutena tarkasteltuna kuvaa palveluja, joiden osalta rekisteröinti evättiin. Sanamerkkiä EUROHYPO ei sen mukaan käytetä tavanomaisesti saksan kielessä kuvailemaan rahatalouspalveluja, ja edellä 12 kohdassa mainittu Internet-haku osoittaa sen mukaan tämän sanan käytön epätavallisuuden kuvailevassa merkityksessä.

28 Periaatteet, jotka vahvistettiin asiassa C-383/99 P, Procter & Gamble vastaan SMHV, 20.9.2001 annetussa tuomiossa (Kok. 2001, s. I-6251; jäljempänä asia BABY-DRY), soveltuvat sen mukaan täysin tähän asiaan, koska sana eurohypo on "sanastollinen keksintö" eikä tavanomainen nimitys kyseisille rahatalouspalveluille. Lisäksi yhdysviivan puuttuminen osatekijöiden euro ja hypo välistä korostaa näiden kahden osatekijän graafista fuusiota hyvin erityiseksi sanayhdistelmäksi.

29 Se, että useat muut pankit käyttävät osatekijää hypo toiminimessään, osoittaa kantajan mukaan, että sellaisten sanayhdistelmien, joissa on osatekijä hypo, tehtävänä on osoittaa kaupallinen alkuperä erityisesti kyseessä olevien rahatalouspalvelujen alalla. Sanamerkillä EUROHYPO on näin ollen tarvittava kyky siihen, että se ymmärretään näiden palvelujen kaupallisen alkuperän osoittajaksi.

30 Kantaja korostaa vielä, että sen arvioimiseksi, onko tavaramerkki erottamiskykyinen, on tarkasteltava sen käyttöä. Koska merkkiä EUROHYPO on käytetty intensiivisesti kyseessä olevien palvelujen alalla ja koska se esiintyy runsaasti tiedotusvälineissä, kohdeyleisö on tottunut sen käyttöön, ja siitä on näin ollen tullut sen tavaramerkiksi rekisteröimisen edellyttämällä tavalla erottamiskykyinen. Sanan eurohypo intensiivisen käytön osoittamiseksi kantaja esittää kannekirjelmän liitteessä edellä 12 kohdassa mainittujen asiakirjojen ohella konserninsa vuoden 2003 toimintakertomuksen, hypoteekkipankkien kertomuksen sekä sen Internet-sivulta saatuja tietoja.

31 Lisäksi sanamerkin EUROHYPO rekisteröitävyyttä tukee kantajan mukaan sveitsiläisen sanamerkin N:o 03932/2002 EUROHYPO rekisteröinti ja kansainvälisen sanamerkin N:o 638974 EUROHYPO, jonka suoja ulottuu Saksaan, Itävaltaan ja Sveitsiin, mikä vastaa koko saksankielistä aluetta, rekisteröinti.

32 SMHV:n mukaan valituslautakunta tukeutui EUROHYPO-tavaramerkkihakemuksen hylkäämiseksi kyseessä olevien palvelujen osalta perustellusti asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaan, koska nämä kaksi säännöstä mainittiin nimenomaisesti riidanalaisessa päätöksessä ja niiden soveltaminen ilmenee myös sen sisällöstä. Lisäksi kantaja mainitsee sen mukaan erikseen nämä kaksi hylkäysperustetta kannekirjelmässään.

33 SMHV väittää, että yleisö ymmärtää osatekijän euro Euroopan unionin valuutaksi ja että tämä osatekijä pysyy kuvailevana, vaikka sille annettaisiin merkitys Eurooppa, koska se osoittaa alueen, jolla palveluita tarjotaan. Yleisö ymmärtää myös osatekijän hypo sanan hypoteekki lyhennykseksi. Millään muulla kantajan esittämällä hypo-osatekijän merkityksellä ei SMHV:n mukaan ole merkitystä, koska ne eivät liity kyseisiin rahatalouspalveluihin. Kantajan mainitsemalla sanojen euro ja hypo monimerkityksellisyydellä ei niin ikään ole SMHV:n mukaan merkitystä.

34 Sen osoittamiseksi, että osatekijä hypo on tavanomainen lyhennys, SMHV esittää vastineen liitteessä Internet-haun tulokset, jotka voidaan sen mukaan ottaa tutkittavaksi, koska kun otetaan huomioon riidanalaisessa päätöksessä esiintyvät selvitykset, kantajalla oli jo käytössään kaikki tarpeelliset seikat kyseisen päätöksen ymmärtämiseksi ja sen laillisuuden riitauttamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (asia T-173/00, KWS Saat v. SMHV (oranssin värisävy), tuomio 9.10.2002, Kok. 2002, s. II-3843, 56 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja asia T-216/02, Fieldturf v. SMHV (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), tuomio 31.3.2004, Kok. 2004, s. II-1023, 41 kohta).

35 Valituslautakunta katsoi näin ollen SMHV:n mukaan perustellusti, että kahden osatekijän euro ja hypo yhdistäminen ei tee kokonaisilmaisusta vähemmän kuvailevaa. SMHV:n mukaan se kuvailee keskivertokuluttajalle kyseessä olevien palvelujen osalta tarjousta, joka liittyy sellaisten kiinnelainojen rahoitukseen tai hoitoon, jotka maksetaan Euroopan valuutta-alueen valuutalla.

36 SMHV täsmentää lisäksi, että asiassa BABY-DRY annetussa tuomiossa tosiseikat olivat hyvin erilaiset käsiteltävänä olevaan asiaan verrattuna, koska ensiksi mainitussa asiassa oli kyse sanojen epätavallisesta yhdistämisestä. Oikeuskäytännöllä, joka koskee etuliitteestä euro muodostuvien tavaramerkkien rekisteröintihakemuksia, on puolestaan sen mukaan erityisesti merkitystä, ja se vahvistaa SMHV:n käytännön, jossa osatekijää euro pidetään kuvailevana ja erottamiskyvyttömänä (asia T-359/99, DKV v. SMHV (EuroHealth), tuomio 7.6.2001, Kok. 2001, s. II-1645, 27 kohta).

37 SMHV muistuttaa, että sanamerkiltä, joka asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, puuttuu tämän takia väistämättä saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erottamiskyky näiden samojen tavaroiden tai palvelujen osalta (edellä 19 kohdassa mainittu asia TELEPHARMACY SOLUTIONS, tuomion 24 kohta).

38 Tavaramerkin erottamiskyvyn osalta merkillä EUROHYPO kokonaisuutena tarkasteltuna ei SMHV:n mukaan voida erottaa kohdeyleisön näkökulmasta kantajan palveluita muiden yritysten palveluista, koska se on tavanomainen sanamuodostelma, joka koostuu kahdesta kuvailevasta sanasta ja koska se ei myöskään ole mielikuvituksellinen.

39 Tavaramerkin intensiivisen käytön osalta SMHV huomauttaa, että vaikka kantaja haluaa täten vedota käytön perusteella syntyneeseen erottamiskykyyn asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdan perusteella, on todettava, että tätä väitettä ei esitetty ajoissa, koska SMHV:ssä käydyssä menettelyssä viitattiin ainoastaan yleisesti kantajan asemaan markkinoilla eikä sitä osoitettu millään tavoin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei SMHV:n mukaan voi ottaa huomioon lukuisia asiakirjoja, jotka esitettiin ensimmäisen kerran kanteen yhteydessä tavaramerkin intensiivisen käytön osoittamiseksi.

40 Lopuksi mitä tulee aikaisempiin kansallisiin rekisteröinteihin, kantaja ei SMHV:n mukaan maininnut niitä tutkijalle eikä valituslautakunnalle. SMHV muistuttaa lisäksi, että yhteisön tavaramerkkioikeus on itsenäinen järjestelmä ja että kansalliset rekisteröinnit ovat enintään osoitus rekisteröinnin hylkäysperusteiden puuttumisesta kyseessä olevilla alueilla.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

41 On todettava, että toisin kun SMHV väittää, riidanalaisen päätöksen 12 kohdasta ja sitä seuraavista kohdista ilmenee, että päätös hylätä sanamerkin EUROHYPO rekisteröintihakemus palvelujen "rahatalousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, rahatalouspalvelut, rahoituspalvelut" osalta liittyy yksinomaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Kyseisen hylkäyspäätöksen taustalla oleva 13–16 kohdassa tehty analyysi koskee kuitenkin sanamerkin EUROHYPO kuvailevuutta.

42 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kukin asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdassa lueteltu rekisteröinnin hylkäysperuste on muista hylkäysperusteista riippumaton ja edellyttää erillistä tarkastelua. Kyseisiä hylkäysperusteita on lisäksi tulkittava niiden jokaisen taustalla oleva yleinen etu huomioon ottaen. Yleinen etu, joka otetaan huomioon, voi tai sen jopa on kuvastettava erilaisia huomioon otettavia seikkoja kyseessä olevan hylkäysperusteen mukaan (ks. asia C-329/02 P, SAT.1 v. SMHV, tuomio 16.9.2004, Kok. 2004, s. I-8317, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 Kyseisen säännöksen b–d alakohdassa mainittujen perusteiden soveltamisalat ovat kuitenkin selvästi päällekkäiset (ks. edellä 19 kohdassa mainittu asia TELEPHARMACY SOLUTIONS, tuomion 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että sanamerkiltä, joka kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, puuttuu tämän vuoksi väistämättä saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erottamiskyky näiden samojen tavaroiden tai palvelujen osalta (asia C-265/00, Campina Melkunie, tuomio 12.2.2004, Kok. 2004, s. I-1699, 19 kohta; asia C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, tuomio 12.2.2004, Kok. 2004, s. I-1619, 86 kohta ja edellä 19 kohdassa mainittu asia TELEPHARMACY SOLUTIONS, tuomion 24 kohta).

45 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen laillisuuden arviointi merkitsee sen selvittämistä, onko valituslautakunta osoittanut, että sanamerkki EUROHYPO kuvailee luokkaan 36 kuuluvia palveluja "rahatalousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, rahatalouspalvelut, rahoituspalvelut". Jos näin on, rekisteröinnin epääminen perustuu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan asianmukaiseen soveltamiseen ja samanaikaisesti saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan asianmukaiseen soveltamiseen, ja riidanalainen päätös on pysytettävä. Jos puolestaan kyseessä oleva merkki ei kuvaile rekisteröintihakemuksessa tarkoitettuja palveluja, on selvitettävä, esittikö valituslautakunta muita perusteluja tukeakseen näkemystään siitä, että haetulta merkiltä puuttuu erottamiskyky.

46 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan merkin kuvailevuutta on arvioitava ainoastaan yhtäältä suhteessa kyseessä oleviin tavaroihin tai palveluihin ja toisaalta siihen, miten kohdeyleisö ymmärtää sen (asia T-356/00, DaimlerChrysler v. SMHV (CARCARD), tuomio 20.3.2002, Kok. 2002, s. II-1963, 25 kohta).

47 Käsiteltävänä olevassa asiassa palvelut, joiden osalta rekisteröinti evättiin, kuuluvat kaikki rahoitusalaan, ja ne määritellään seuraavasti: "rahatalousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, rahatalouspalvelut, rahoituspalvelut".

48 Kohdeyleisön osalta valituslautakunta katsoi, että kyseessä oli keskivertokuluttaja. Koska kyseessä olevat palvelut ovat kaikille kuluttajille tarkoitettuja rahatalouspalveluja, tähän analyysiin on yhdyttävä, mitä kantaja ei sitä paitsi kiistä. Koska ehdoton hylkäysperuste esitettiin ainoastaan yhden Euroopan unionissa puhuttavan kielen eli saksan osalta, on katsottava, että kohdeyleisö, johon nähden tavaramerkin kuvailevuutta on arvioitava, on saksaa puhuva keskivertokuluttaja.

49 Valituslautakunta tarkasteli osatekijöiden euro ja hypo merkitystä kohdeyleisölle riidanalaisen päätöksen 13 kohdassa ja päätteli, että kumpikin osatekijä kuvailee kyseessä olevia palveluja.

50 Tämän osalta on muistutettava, että sanamerkki on kuvaileva, jos ainakin yksi sen mahdollisista merkityksistä on sellainen, että se kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuutta (asia C-191/01 P, SMHV v. Wrigley, tuomio 23.10.2003, Kok. 2003, s. I-12447, 32 kohta ja edellä 19 kohdassa mainittu asia PAPERLAB, tuomion 34 kohta).

51 On katsottava ensiksikin, että valituslautakunta totesi perustellusti, että kohdeyleisö ymmärtää rahoitusalalla osatekijän euro valuutaksi, jota käytetään Euroopan unionissa ja joka viittaa tähän valuutta-alueeseen. Tämä osatekijä osoittaa siis ainakin yhdessä mahdollisessa merkityksessään kyseessä olevien rahatalouspalvelujen ominaisuutta. Se, että osatekijä euro voidaan ymmärtää myös sanan Eurooppa lyhenteeksi, kuten kantaja esittää, ei vaikuta tähän päätelmään.

52 Valituslautakunta katsoi myös perustellusti, että rahatalouspalvelujen yhteydessä keskivertokuluttaja ymmärtää osatekijän hypo sanan hypoteekki lyhenteeksi. Tätä päätelmää ei kyseenalaisteta sillä, että tällä sanalla voi olla muita merkityksiä lääketieteen alalla tai muinaiskreikassa, kuten kantaja esittää. Koska on klassinen

vakuus rahoitusalalla ja erityisesti kiinteistöalalla, valituslautakunta saattoi katsoa, että osatekijä hypo osoittaa yhdessä mahdollisessa merkityksessään kyseessä olevien rahatalouspalvelujen ominaisuuden saksankieliselle keskivertokuluttajalle. Tämän osalta kantajan väite, jonka mukaan kiinteään omaisuuteen liittyvä velvoite on Grundschuld, on tehoton, sillä tämä ei sulje pois sitä, että osatekijästä hypo tulee saksankieliselle keskivertokuluttajalle mieleen hypoteekki.

53 Tässä yhteydessä on kuitenkin katsottava, että asiakirjat, jotka sisältävät Internet-haun tulokset ja jotka SMHV esittää vastineensa liitteenä, on jätettävä tutkimatta. Kuten edellä 22 kohdassa todettiin kantajan kannekirjelmän liitteessä esittämien Internet-haun tulosten osalta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt tosiseikat, joita ei ole esitetty aiemmin SMHV:ssä, on jätettävä huomiotta. Tämän osalta SMHV:n väite, jonka mukaan nämä todisteet on otettava tutkittavaksi, koska riidanalaisessa päätöksessä esiintyvät selvitykset huomioon ottaen kantajalla oli jo käytössään kaikki tarpeelliset seikat kyseisen päätöksen ymmärtämiseksi ja sen laillisuuden riitauttamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on hylättävä. Itse asiassa SMHV:n mainitsemat asiat oranssin värisävy ja LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS koskivat sitä, rikottiinko sillä, että valituslautakunta oli jättänyt ilmoittamatta asianosaiselle Internet-haun tulokset, jotka sen päätöksessä mainittiin, asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa. Näissä asioissa vahvistettua ratkaisua ei siis voida siirtää käsiteltävänä olevaan asiaan, koska tässä asiassa SMHV esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa todisteita, joita valituslautakunta ei ottanut huomioon.

54 Koska sanamerkki EUROHYPO on yhdyssana, on vielä arvioitava sitä, onko kuvailevuus, joka on todettu sen muodostavien osatekijöiden osalta, olemassa myös itse yhdyssanan osalta. Oikeuskäytännöstä ilmenee, että tavaramerkki, joka muodostuu sanasta, joka muodostuu osatekijöistä, joista kukin kuvailee niiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuvailee itse näiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, ellei sanan ja sen muodostavien osatekijöiden pelkän summan välillä ole olemassa havaittavissa olevaa

eroa, mikä edellyttää joko sitä, että siksi, että yhdistelmä on tavanomaisesta poikkeava kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta, kyseinen sana luo vaikutelman, joka on riittävän kaukana siitä vaikutelmasta, joka syntyy kyseisen sanan muodostavien osatekijöiden pelkästä yhdistelmästä, jolloin sana on enemmän kuin kyseisten osatekijöiden summa, tai sitä, että kyseinen sana on otettu yleiseen kielenkäyttöön ja se on saanut siinä oman merkityksensä, jolloin se on vastedes itsenäinen suhteessa niihin osiin, joista se muodostuu. Viimeksi mainitussa tapauksessa on puolestaan tarkistettava, että sana, joka on saanut oman merkityksensä, ei itse ole tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla kuvaileva (ks. vastaavasti edellä 44 kohdassa mainittu asia Koninklijke KPN Nederland, tuomion 104 kohta).

55 Käsiteltävänä olevassa asiassa sanamerkki EUROHYPO on ensinnäkin pelkkä kahden kuvailevan osatekijän yhdistelmä, joka ei luo riittävän kaukaista vaikutelmaa vaikutelmasta, jonka sen muodostavien osatekijöiden pelkkä yhdistäminen aiheuttaa, jotta se olisi enemmän kuin kyseisten osatekijöiden summa. Toiseksi kantaja ei ole osoittanut, että tämä yhdyssana on otettu yleiseen kielenkäyttöön ja että se on saanut itsenäisen merkityksen. Se väittää päinvastoin, että sanamerkkiä EUROHYPO ei käytetä yleisesti saksan kielessä rahatalouspalvelujen kuvaamiseen.

56 Lisäksi toisin kuin kantaja väittää, asiassa BABY-DRY annetussa tuomiossa vahvistettua ratkaisua ei voida siirtää käsiteltävänä olevaan asiaan. Kyseisessä asiassa kyseessä ollut sanayhdistelmä oli sanastollinen keksintö, joka oli rakenteeltaan epätavallinen, mistä ei ole kyse sanamerkin EUROHYPO tapauksessa.

57 Valituslautakunta katsoi siis perustellusti, että sanamerkki EUROHYPO kuvailee luokkaan 36 kuuluvia palveluja "rahatalousasiat; raha-asiat; kiinteistöasiat, rahatalouspalvelut, rahoituspalvelut" ja että se on tämän vuoksi erottamiskyvytön. Kuten edellä 45 kohdassa todettiin, tästä seuraa, että ei ole tarpeen tutkia sitä, esittikö

valituslautakunta muita perusteluja tukeakseen näkemystään siitä, että haetulta merkiltä puuttuu erottamiskyky.

58 Tavaramerkin intensiivistä käyttöä koskeva väite ja sen tueksi esitetyt asiakirjat (ks. edellä 30 kohta) on jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohdan, jonka mukaan asianosaisten kirjelmät eivät voi muuttaa riidan kohdetta siitä, mikä se on ollut valituslautakunnassa, mukaisesti, koska kantaja vahvisti suullisessa käsittelyssä, että tämä väite esitettiin ensimmäistä kertaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Väitteet, jotka koskevat sanamerkin EUROHYPO kansallisia rekisteröintejä Saksassa, Itävallassa ja Sveitsissä ja jotka esitettiin niin ikään ensimmäistä kertaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on jätettävä tutkimatta samasta syystä. Lisäksi yhteisön tavaramerkkijärjestelmä on itsenäinen järjestelmä, joka muodostuu tietyistä säännöistä ja jolla on omat tavoitteensa, eikä sen soveltaminen riipu kansallisista järjestelmistä (asia T-32/00, Messe München v. SMHV (Electronica), tuomio 5.12.2000, Kok. 2000, s. II-3829, 47 kohta).

59 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kantajan toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista, on hylättävä.

60 Kanne on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

61 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäynti-

kulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan SMHV:n oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Jaeger Tiili Czúcz

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä toukokuuta 2006.

E. Coulon M. Jaeger

kirjaaja kolmannen jaoston puheenjohtaja